

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 09. oktobra 2017. godine
Ref.br.: RK1137/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučajevima br. KI127/16 i KI35/17

Podnosilac

Privatno trgovinsko preduzeće „Riar-Alfis“

**Ocena ustavnosti odluke IV. C. br. 408/15 od 7. jula 2016. godine
Osnovnog suda u Prištini, odluke GJA. br. 1214/2016 od 25. jula 2016.
godine Osnovnog suda u Prištini i odluke Ac. br. 2685/17 od 31.
januara 2017. godine Apelacionog suda Kosova**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac oba zahteva KI127/16 i KI35/17 je privatno trgovinsko preduzeće “Riar-Alfis” iz Prištine, koje zastupa njegov vlasnik Rifat Sadiku (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac u zahtevu KI127/16 osporava odluku IV. C. br. 408/15 od 7. jula 2016. godine Osnovnog suda u Prištini – Odeljenja za privredna pitanja i odluku GJA. br. 1214/2016 od 25. jula 2016. godine Osnovnog suda u Prištini, koje su mu uručene 21. septembra 2016. godine.
3. Podnosilac u zahtevu KI35/17 osporava odluku Ac. br. 2685/17 od 31. januara 2017. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud).

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih odluka. Ovim odlukama su navodno povređena prava podnosioca garantovana članovima 21. [Opšta načela], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članovima 6. [Pravo na pravično suđenje], 13. [Pravo na delotvorni pravni lek], 17. [Zabrana zloupotrebe prava], 18. [Granice korišćenja ograničenja prava] i članom 1 Protokola 1 [Zaštita imovine] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članovima 21.4 i 113.7 Ustava, članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 4. novembra 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev KI127/16 Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 5. decembra 2016. godine, podnosilac zahteva je podneo dodatna dokumenta u vezi sa disciplinskim postupkom protiv sudije slučaja i tražio da se ta dokumenta prilože zahtevu.
8. Dana 14. decembra 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snežhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Bekim Sejdiu.
9. Dana 22. decembra 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva KI127/16 i poslao kopiju zahteva Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenje za privredna pitanja.
10. Dana 30. marta 2017. godine, podnosilac je podneo drugi zahtev Sudu, koji je registrovan kao zahtev KI35/17.
11. Dana 25. aprila 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva KI35/17 i poslao kopiju zahteva Apelacionom sudu.

12. Dana 28. aprila 2017. godine, predsednica Sud je naložila spajanje zahteva KI35/17 sa zahtevom KI127/16 u skladu sa pravilom 37 (1) Poslovnika. Na osnovu naloga, sudija izvestilac i sastav Veća za razmatranje je u oba slučaja (KI127/16 i KI35/17) ostalo isto, kao što je odlučeno odlukom br. KSH. KI127/16.
13. Dana 08. maja 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva, Osnovni sud u Prištini i Apelacioni sud o spajanju zahteva KI127/16 i KI35/17.
14. Dana 05. septembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučio Sudu neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

15. Činjenice u vezi sa oba zahteva se odnose na iste serije sudskih postupaka.

Parnični postupak

16. Dana 30. oktobra 2008. godine, podnosilac zahteva je zaključio ugovor sa Društvom sa ograničenom odgovornošću "Interpress R. Company" (u daljem tekstu: LLC "Interpress R. Company") u svojstvu investitora, za izgradnju i renoviranje bivšeg supermarketa "Voćar".
17. Dana 16. aprila 2009. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Okružnom privrednom sudu u Prištini, tražeći ispunjavanje ugovorenih obaveza. LLC "Interpress R. Company" je podnelo protivtužbu istom sudu.
18. Dana 7. septembra 2011. godine, Okružni privredni sud u Prištini je presudom I.C. br. 269/2009 usvojio tužbeni zahtev podnosioca i naložio LLC "Interpress R. Company" da plati za radove koje je izvršio podnosilac zahteva u iznosu od 41.250, 00 evra plus kamatna stopa of 3.5% od datuma podnošenja tužbe, kao i troškove postupka u iznosu od 2,532.00 evra.
19. Okružni privredni sud u Prištini je istom presudom odbacio tužbeni zahtev podnosioca u pogledu izgubljenog profita u iznosu od 87,986.25 evra i odbacio je i protivtužbu koju je podnelo LLC "Interpress R. Company" u iznosu od 102.477.00 evra.
20. Oba parničara su uložila žalbu Apelacionom sudu na presudu I. C. br. 269/2009 Okružnog privrednog suda u Prištini.
21. Dana 9. oktobra 2014. godine, Apelacioni sud je presudom Ae. br. 384/2012 delimično usvojio žalbu LLC "Interpress R. Company" u pogledu troškova postupka i smanjio troškove postupka na 844.00 evra, dok je u drugim delovima potvrdio presudu IC br. 269/2009 Okružnog privrednog suda u Prištini.
22. LLC "Interpress R. Company" je podnelo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova na presudu Apelacionog suda.

23. Dana 19. avgusta 2015. godine, Vrhovni sud Kosova je odlukom E Rev. br. 17/2015 usvojio, kao osnovanu, reviziju tuženog LLC „Interpress R. Company”, zaključujući da su prethodne presude donete uz bitnu povredu parničnog postupka, jer je tuženog zastupala osoba koja nije opunomoćena. Vrhovni sud je naložio:

“... poništava se presuda Apelacionog suda Kosova Ae.br.384/2012 od 09.10.2014. godine, i Okružnog privrednog suda u Prištini, C.br.269/2009 od 07.09.2011. godine, i predmet se vraća na ponovno suđenje prvostepenom sudu.”

24. Dana 7. jula 2016. godine, na ponovnom suđenju Osnovni sud u Prištini-Odeljenje za privredna pitanja, je na pripremnom ročištu doneo odluku IV. C. br. 408/15 kojom je usvojio zahtev LLC „Interpress R. Company“ da se obustavi postupak u ovom parničnom postupku do okončanja postupka protiv izvršenja prema odluci E. br. 1877/15 od 25. februara 2016. godine. Osnovni sud je obrazložio da je postupak protiv izvršenja preliminarno pitanje koje mora biti rešeno pre nastavka parničnog postupka.

Izvršni postupak i protivizvršni postupak

25. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je na osnovu presude Ae. br. 384/2012 Apelacionog suda, pokrenuo izvršni postupak pred privatnim izvršiocom, pošto zahtev za reviziju podnet od strane LLC "Interpress R. Company" kao vanredno pravno sredstvo ne zadržava izvršenje presude Apelacionog suda.
26. Privatni izvršitelj je izvršnim nalogom P. br. 19/15 odobrio izvršenje na osnovu presude Ae. br. 384/2012 Apelacionog suda.
27. Dana 20. novembra 2015. godine, LLC "Interpress R. Company" je podnelo zahtev za protivizvršenje, nakon što je na osnovu zahteva za reviziju, Vrhovni sud je odlukom E Rev. br. 17/2015 poništio „presudu Ae. br. 384/2012 Apelacionog suda Kosova od 09.10.2014. godine i Okružnog privrednog suda u Prištini C. br. 269/2009 od 07.09.2011. godine“.
28. Dana 9. decembra 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je zaključkom E br. 1877/15 tražio od podnosioca zahteva da komentariše zahtev za protivizvršenje.
29. Dana 11. januara 2016. godine, podnosilac zahteva je podneo prigovor na predlog o protivizvršnom postupku.
30. Dana 27. januara 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je održao usmenu raspravu u vezi sa protivizvršnim postupkom.
31. Dana 25. februara 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je odlukom E br. 1877/15 delimično usvojio predlog za protivizvršenje i obavezao podnosioca zahteva “da vrati 51.999,54 evra koji su uzeti poveriocu na osnovu postupka izvršenja koji su sproveli privatni izvršitelji kao izvršni organ, uz kamatu od 8% od 19.08.2015. godine do povraćaja sredstava i da isplati iznos od 260.00

evra na ime troškova izvršnog postupka u roku od 7 dana od dana dostavljanja ove odluke.”

32. Dana 25. februara 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je drugom odlukom E br. 1877/15 odbacio prigovor dužnika protivizvršenja (podnosioca zahteva) i nastavio sa protivizvršnim postupkom.
33. Podnosilac zahteva je podneo prigovor na obe odluke Opštinskom sudu u Prištini.
34. Dana 09. juna 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je odlukom E. br. 1877/2015 odbacio prigovore podnosioca zahteva.
35. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na odluku E. br. 1877/2015 od 9. juna 2016. godine Opštinskog suda u Prištini.
36. Dana 31. januara 2017. godine, Apelacioni sud je odlukom Ac. br. 2685/2016 odbacio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku E. br. 1877/2015 od 09.06.2016. godine Osnovnog suda u Prištini.

Postupak za izuzeće sudije i disciplinski postupak

37. Dana 11. jula 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev za izuzeće sudije M.P. iz postupka i odlučivanja na ponovnom suđenju u parničnom postupku pred Osnovnim sudom u Prištini, sa obrazloženjem:

“... da je rešenjem za prestanak postupka u ovom spornom pitanju od 07.07.2016. godine, dok se ne okonča postupak protivizvršenja, isti je u suprotnosti sa odredbama iz člana 277 i 278 ZPP-a, jer se nijednim predviđenim uslovom u ovim odredbama ne može obrazložiti zakonitost ovog rešenja.”

38. Dana 25. jula 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je odlukom GJA. br. 1214/2016 odbacio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za izuzeće sudije M.P. iz postupka.
39. Dana 29. avgusta 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev za pokretanje disciplinskog postupka Kancelariji disciplinskog tužioca protiv sudije M.P.
40. Dana 7. novembra 2016. godine, Kancelarija disciplinskog tužioca je dopisom ZPD/16/KB/892 obavestila podnosioca zahteva da je pokrenuo disciplinsku istragu (koja je u toku) protiv sudije M.P. u vezi sa načinom postupanja u slučaju podnosioca zahteva IV. C. br. 408/2015.

Navodi podnosioca u oba zahteva

41. Tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa oba zahteva su suštinski identične. U stvari, on tvrdi da su mu prava na pravično suđenje i jednakost postupanja pred zakonom povređena, jer su redovni sudovi omogućili da protivizvršni postupci imaju prednost nad ponovljenim postupkom o meritumu parničnog postupka za osnovni spor.

42. U zahtevu KI127/16, podnosilac posebno tvrdi da ova radnja redovnih sudova predstavlja povredu članova 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
43. U zahtevu KI35/17, podnosilac ponavlja iste tvrdnje u vezi sa Ustavom i tvrdi i povredu člana 6. [Pravo na pravično suđenje], 13 [Pravo na delotvorni pravni lek], 17 [Zabrana zloupotrebe prava], 18. [Granice korišćenja ograničenja prava] i člana 1 Protokola 1 [Zaštita imovine] EKLJP.
44. Ukratko, podnosilac zahteva smatra da protivizvršni postupci nisu preliminarno pitanje u vezi sa parničnim postupkom, ali su parnični postupci preliminarno pitanje u vezi sa izvršnim postupkom. Prema tome, podnosilac zahteva tvrdi da postupci koji su sprovedeni od strane redovnih sudova krše zakon, a to postavlja podnosioca zahteva u nejednak položaj *vis-à-vis* na tužioca.
45. S obzirom na to da se protivizvršni postupci prvi rešavaju, podnosilac zahteva tvrdi da to krši njegovo pravo na pravično suđenje o meritumu njegovog parničnog postupka.
46. Pored toga, pošto je sudija odlučio da su parnični postupci bili sekundarni u odnosu na protivizvršne postupke, u suprotnosti sa zakonom, podnosilac zahteva smatra da je to dokaz o pristrasnosti protiv njega od strane tog sudije. Zahtev podnosioca za izuzeće ovog sudije je odbijen i stoga, podnosilac zahteva tvrdi da ne može da dobije pravično suđenje od strane ovog sudije.
47. Što se tiče ocene ustavnosti odluke IV. C. br. 408/15 Osnovnog suda u Prištini od 7. jula 2016. godine kojom je obustavio parnični postupak, podnosilac zahteva traži od Suda:

*“... 3) Da **PONIŠTI** rešenje od 7.07.2016. godine u parničnom predmetu IV.V.br. 408/15, Osnovnog suda u Prištini- Privredno odeljenje, kojim su povređeni članovi 24, tačka 1, 31, 32, 54 Ustava Republike Kosova, kao i članovi 6 i 13 EKLJP-a.*

*4) Da **NAREDI** Osnovnom sudu u Prištini- Privredno odeljenje da započne ponovno suđenje u parničnom predmeti IV.C.br. 408/15 prema rešenju Rev.br. 17/2015, od 19.08.2015. godine Vrhovnog suda Kosova, na osnovu pravila 74.1 Uredbe o radu.*

*5) da **NAREDI** Osnovnom sudu u Prištini – Opšte odeljenje- Civilna divizija, da prekine protiv izvršni postupak prema rešenju E.br. 1877/15 od 9.06.2016. godine, dok se ne okonča parnični postupak ponovnog suđenja pravosnažnom presudom, prema rešenju E.br. 17/15, od 19.08.2015. godine Vrhovnog suda Kosova. Pošto je parnični postupak prethodno pitanje spora. I rešenjem č.br. 1877/15, of 9.06.2016. godine j povređen član 24, tačka 1, članovi 31, 32 i 54 Ustava Republike Kosova, kao i članovi 6 i 13 EKLJP-a.“*

48. Što se tiče ocene ustavnosti odluke GJA. br. 1214/2016 Osnovnog suda u Prištini od 25. jula 2016. godine, kojom je odbačen zahtev za izuzeće sudije, podnosilac zahteva traži od Suda:

“..3) Da **PONIŠTI** rešenje GJA.br. 1214/2016, d 25.07.2016. godine, Osnovnog suda u Prištini- Privredno odeljenje, koje povređuje članove 24, tačka 1, članovi 31, 32 i 54 Ustava Republike Kosova, kao i članovi 6 i 13 EKLJP-a.

4) Da **SE PRIHVATI** zahtev podnosioca za izuzimanje sudije M.P. kao sudije Osnovnog suda u Prištini- Privredno odeljenje iz postupka i odlučivana u pravnom predmetu IV.Ek.br. 408/2015, kao osnovan.”

49. Što se tiče ocene ustavnosti odluke Ac. br. 2685/17 od 31. januara Apelacionog suda, kojom je dozvoljen protivizvršni postupak, podnosilac zahteva traži od Suda:

“DA **PONIŠTI** rešenje Ac.br. 2685/17 kojim su podnosiocu zahteva nanesene nepopravljive štete.

DA **UTVRDI** da su rešenjem, podnosiocu zahteva povređena prava i slobode zagarrantovana Ustavom Republike Kosova koji su definisani članovima 21, tačke 1), 2) i 3), članom 24, tačka 1), članovima 31., 46, 54 i odredbama EKLJP, koje su definisane članovima 6.1, 13 i članom 1, protokola 1, kao i članovima 14, 17 i 18.

[...]”

Prihvatljivost zahteva

50. Sud će ispitati da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u Ustavu, Zakonu i Poslovniku.
51. Sud se prvo poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavovi 1 i 7, Ustava, koji propisuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

52. Sud se nakon toga poziva na član 21. [Opšta načela], stav 4 Ustava, koji propisuje

“4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.”

53. Sud se poziva i na član 47. [Individualni zahtevi], stav 2, Zakona, koji propisuje:

“2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

54. Sud se u nastavku poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

55. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 36, stav 1 (b) i (d), i stav 2 (a) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke, ili

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili [...].”

56. Sud prvo smatra da u skladu sa članom 21.4 Ustava, koji propisuje da *“Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva”*, podnosilac zahteva ima pravo da podnese ustavnu žalbu pozivajući se na ustavna prava koja važe za pojedince i primenjuju se i za pravna lica kao što je podnosilac zahteva (vidi: rešenje o neprihvatljivosti, *AAB-RIINVEST University L.L.C. Priština protiv Vlade Republike Kosovo*, slučaj KI41/09 od 21. januara 2010. godine).

57. U ovom slučaju, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena strana i da je podneo zahtev u propisanom roku. Međutim, Sud treba dalje da ispituje da li su uslovi propisani članovima 47. i 48. Zakona i propisani pravilom 36 Poslovnika ispunjeni.

58. Sud će oceniti tvrdnje protiv sve tri osporene odluke redovnih sudova odvojeno.

A. Što se tiče odluke IV. C. br. 408/15 Osnovnog suda u Prištini od 7. jula 2016. godine

59. Sud podseća da podnosilac zahteva osporava odluku IV. C. br. 408/15 Osnovnog suda u Prištini od 7. jula 2016. godine, kojom se obustavlja parnični postupak na osnovu argumenta da se ovom odlukom povredio zakon i time povredila njegova prava na pravično suđenje o meritumu njegovog parničnog postupka.
60. Sud primećuje da je Osnovni sud obustavio parnični postupak do odlučivanja o protivizvršnom postupku.
61. Stoga, Sud primećuje da će se parnični postupak nastaviti nakon okončanja protivizvršnog postupka.

62. U tom smislu, Sud podseća da on može prihvatiti zahteve samo onda kada podnosilac iscrpi sva pravna sredstva predviđena zakonom.
63. Obrazloženje pravila o iscrpljivanju je, kao u ovom slučaju, da se pruži redovnim sudovima mogućnost da isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo se zasniva na pretpostavci da kosovski pravni poredak pruža delotvorno pravno sredstvo protiv povrede ustavnih prava (vidi: rešenje o neprihvatljivosti, *AAB-RIINVEST University LLC Priština protiv Vlade Republike Kosovo*, slučaj KI41/09 od 21. januara 2010. godine, i vidi; *mutatis mutandis*, ESLjP *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 29. jula 1999. godine).
64. U ovom slučaju, Sud primećuje da je osporena odluka preliminarna odluka i da će se parnični postupak nastaviti o meritumu prava i obaveza podnosioca zahteva nakon što se okončaju protivizvršni postupci.
65. Sud podseća da je 31. januara 2017. godine, Apelacioni sud odlukom Ac. br. 2685/2016 odbacio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku E. br. 1877/205 Osnovnog suda u Prištini o protivizvršnom postupku od 09. juna 2016. godine.
66. Sud primećuje da, stoga, postupak pred Osnovnim sudom o suštini tvrdnji podnosioca zahteva sada može da se nastavi.
67. U ovim okolnostima, Sud smatra da su postupci u toku i da se u slučaju podnosioca zahteva još uvek nije donela konačna odluka od strane suda.
68. Stoga, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa osporenom odlukom IV. C. br. 408/15 Osnovnog suda u Prištini od 7. jula 2016. godine preuranjene, jer podnosilac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva dostupna po zakonu.

B. Što se tiče odluke GJA. br. 1214/2016 Osnovnog suda u Prištini od 25. jula 2016. godine

69. Što se tiče ocene ustavnosti odluke GJA. br. 1214/2016 Osnovnog suda u Prištini od 25. jula 2016. godine kojom je odbijen zahtev za izuzeće sudije, Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da je sudija koji je naložio obustavu parničnog postupka bio pristrasan protiv podnosioca zahteva.
70. Sud podseća da u slučaju gde se radi o nepristrasnosti sudije, ESLjP je identifikovao jedan subjektivni test, gde je sudija lično pristrasan protiv podnosiocu zahteva i jedan objektivni test.
71. Sud podseća na sudsku praksu ESLjP, koji navodi “Što se tiče objektivnog kriterijuma, treba odrediti da li postoje utvrđujuće činjenice koje mogu izazvati sumnju u to da li može određeni sudija da bude pravičan i nepristrasan u konkretnom slučaju. Vezano sa tim, i pojava može biti od važnosti. Ono što je u pitanju je poverenje koje sudovi u demokratskim zemljama treba da ulivaju u javnosti i iznad svega, što se tiče krivičnih postupaka, kod okrivljenog. Sledstveno, svaki sudija u odnosu na kojeg može postojati legitimni razlog zbog strahovanja od nedostatka nepristrasnosti, se

mora povući. (Vidi: presudu ESLjP od 24. maja 1989. godine, *Hauschildt protiv Danske*, br. 10486/83, stav 48).”

72. Sud primećuje da je podnosilac podneo zahtev za disciplinski postupak protiv osporenog sudije.
73. Sud, dalje, primećuje da je u vezi sa ovom disciplinskom žalbom, Kancelarija disciplinskog tužioca (dopis ZPD/16/kb/892) obavestila podnosioca zahteva da je pokrenula disciplinsku istragu protiv osporenog sudije u vezi sa načinom postupanja u slučaju podnosioca zahteva. Sud primećuje da je ova disciplinska istraga i dalje u toku.
74. Stoga, Sud smatra da pitanje potencijalne pristrasnosti osporenog sudije još uvek nije utvrđeno od strane nadležnog organa.
75. Sud primećuje da će, nakon što se okončaju ovi disciplinski postupci, ostati otvoren za podnosioca zahteva da ospori odluke ovog sudije zbog pristrasnosti zbog načina na koji se postupio sa parničnim postupkom.
76. U ovim okolnostima, Sud smatra da se o postupku koji se tiče osnovnog pitanja nepristrasnosti sudije još nije donela konačna odluka od strane suda.
77. Prema tome, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa osporenom odlukom GJA. br. 1214/2016 Osnovnog suda u Prištini od 25. jula 2016. godine preuranjene, jer podnosilac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva dostupna prema zakonu.

C. Što se tiče ocene ustavnosti odluke Ac. br. 2685/17 od 31. januara 2017. godine Apelacionog suda

78. Što se tiče ocene ustavnosti odluke Ac. br. 2685/17 od 31. januara 2017. godine Apelacionog suda kojom je dozvoljen protivizvršni postupak, Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da je ona zasnovana na pogrešnoj primeni zakona i da mu izaziva nepopravljivu štetu.
79. Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da je Apelacioni sud primenio “*pogrešno jezičko i pravno tumačenje*” člana 54, stav 1.1, Zakona o izvršnom postupku.
80. Sud podseća da je Apelacioni sud obrazložio svoje odluke po ovom pitanju, navodeći:

“... Prvostepeni sud je konstatovao pravično činjenicu da su ispunjeni uslovi za određivanje protiv izvršenja prema članu 54, stavu 1, tački 1.1 ZIP-a kojom se predviđa: Dužnik ima pravo da u istom izvršnom postupku i nakon što je završeno izvršenje traži od suda izvođenje rešenja kojim se naređuje poveriocu da vrati ono što je uzeo bez pravnog osnova tokom postupka izvršenja, ukoliko: 1.1 je izvršni dokument preko punosnažne odluke poništen, izmenjen stavljen van snage ili na neki drugi način je konstatovano da nema pravni efekat, što je u konkretnom slučaju rešenje Vrhovnog suda Kosova, Rev.br. 17/2015 od 19.08.2015. godine, izvršni dokument- presuda Okružnog privrednog suda u Prištini C.br.”

269/2009 od 7.09.2011. godine, i presuda Apelacionog suda Kosova Ac.br. 384/2012 od 9.10.2014. godine na osnovu kojih j provedeno izvršenje pri privatnom izvršiocu, poništene su od strane Vrhovnog suda.”

81. Sud ponavlja da nije njegova uloga da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu koje su navodno izvršili redovni sudovi prilikom ocenjivanja dokaza ili primene zakona (zakonitosti), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Kada je navodna povreda prava i sloboda garantovana Ustavom izvršena od strane javnog organa, podnosilac zahteva mora predstaviti obrazložene i uverljive argumente.
82. Sud smatra da je podnosilac zahteva imao priliku da predstavi svoje činjenične i pravne argumente o slučaju pred redovnim sudovima. Njegovi argumenti su redovno saslušani i ispitani od strane redovnih sudova, postupak je u celini bio pravičan i donete odluke su dobro obrazložene.
83. Sud smatra da se sama činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa odlukama redovnih sudova ne daje mu sama po sebi pravo da pokrene tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje (vidi: *mutatis mutandis* slučaj *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, presuda od 26. jula 2005. godine).
84. Sud podseća da je podnosilac zahteva izneo tvrdnje da je došlo do povrede njegovih ustavnih prava, ali nije predstavio nikakav *prima facie* dokaz o tome kako su mu povređena ustavna prava (vidi: presudu ESLjP od 31. maja 2005. godine, *Vanek protiv Slovačke Republike*, br. 53363/99).
85. Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su se osporenim odlukom povredila njegova ustavna prava i slobode garantovane Ustavom i EKLjP (vidi: *mutatis mutandis*, ESLjP, odluka od 30. juna 2009. godine, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06).
86. Prema tome, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva protiv odluke Ac. br. 2685/17 od 31. januara 2017. godine Apelacionog suda neprihvatljive, kao očigledno neosnovane, na ustavnoj osnovi.

Zaključci

87. Što se tiče tvrdnji podnosioca zahteva protiv odluke IV. C. br. 408/15 od 7. jula 2016. godine Osnovnog suda u Prištini i odluke GJA. br. 1214/2016 od 25. jula 2016. godine Osnovnog suda u Prištini, Sud zaključuje da postupci pred redovnim sudovima nisu završeni.
88. Dakle, tvrdnje podnosioca zahteva u vezi ove dve odluke su preuranjene i treba da se odbace kao neprihvatljive, u skladu sa članom 47.2 Zakona i pravilom 36 (1) (b) Poslovnika, jer podnosilac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva predviđena zakonom kako bi mogao da podnese zahtev Ustavnom sudu.

89. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva protiv odluke AC. br. 2685/17 od 31. januara 2017. godine Apelacionog suda Kosova, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje.
90. Prema tome, tvrdnje podnosioca zahteva treba da se odbace kao neprihvatljive kao očigledno neosnovane u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (2) a) Poslovnika, jer podnosilac zahteva nije pružio nikakav *prima facie* dokaz koji bi ukazao na povredu njegovih ustavnih prava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članovima 21. i 113. Ustava, članovima 47. i 48. Zakona i pravilima 36 (1) (b) i 36 (2) (a) Poslovnika, na sednici održanoj 05. septembra 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi